II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 15. juni 2001
om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53
(COMP/34.950 — Eco-Emballages)

(meddelt under nummer K(2001) 1611)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/663/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 [2], særlig artikel 2,

under henvisning til begæring om negativattest og anmeldelse med henblik på fritagelse af 17. december 1993 indgivet i henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 17,

under henvisning til resumé af begæringen og anmeldelsen offentliggjort [3] i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **INDLEDNING**

(1) Eco-Emballages SA (i det følgende benævnt »Eco-Emballages«) driver i Frankrig et system for selektiv indsamling og genanvendelse af husholdningsaffald. Systemet er udformet efter kriterierne i det franske emballagedekret. Anmeldelsen vedrører de aftaler, der danner grundlag for systemets drift. Nærværende beslutning vedrører de anmeldte aftaler i den formulering, der er gældende i dag, dvs. med de ændringer, der er foretaget i løbet af proceduren, og de ændringer, som Eco-Emballages har foretaget på foranledning af Kommissionen, og som der redegøres for i det følgende.

B. **FORSKRIFTSMÆSSIGE RAMMER**

(2) Frankrig vedtog den 1. april 1992 dekret nr. 92-377 (i det følgende benævnt »dekretet«), som anvendes siden 1. januar 1993, om anvendelse på affald fra bortkastet emballage af lov nr. 75-633 af 15. juli 1975, med senere ændringer, om bortskaffelse af affald og genindvinding af materialer. Medlemsstaterne har ligeledes en række fællesskabsforpligtelser på området som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald [4].

(3) I henhold til dekretets artikel 1 finder dekretet anvendelse på al husholdningsemballage. Efter definitionerne i artikel 2 forstås ved »producent« enhver, der emballerer eller lader emballere egne produkter i salgsøjemed, og ved »emballage«, enhver form for beholder eller andet medium beregnet til at indeholde et produkt og lette transporten eller salgspræsentationen.

(4) I dekretets artikel 4 fastlægges det, at enhver producent eller importør, hvis produkter sælges i emballage, eller, hvis producenten eller importøren ikke er nærmere bekendt, den person, der er ansvarlig for produkterne i første salgsled, skal »bidrage eller medvirke til emballageaffaldets bortskaffelse i sin helhed« (i det følgende forstås ved begrebet »producent« samtlige personer,

[1] EFT 13 af 21.2.1962, s. 204/62.
[2] EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5.
[3] EFT C 227 af 9.8.2000, s. 6.
[4] EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

der er omfattet af denne forpligtelse). Det præciseres i nævnte artikel, at producenten enten kan lade en organisation eller virksomhed (i det følgende benævnt »organisation«, når der er tale om et kollektivt system), der er godkendt af de offentlige myndigheder, foreståbortskaffelsen eller selv genindvinde emballagen ved at indføre et retursystem eller selv organisere indsamlingssteder med henblik på en sådan genindvinding (individuelt system).

(5) Dekretets artikel 4, andet afsnit, kræver identificering af produkter fra de producenter, der er tilsluttet en organisation. I henhold til denne bestemmelse skal »producenten identificere den emballage, som han lader behandle af en organisation […] i overensstemmelse med de nærmere vilkår, som de fastlægger efter fremgangsmåden i artikel 5 nedenfor«. I artikel 5 fastlægges det, at »personer […], der med henblik på bortskaffelsen af deres brugte emballage gør brug af ydelser fra en organisation […], skal indgå en kontrakt, hvori det navnlig præciseres, hvordan de pågældende emballager identificeres, hvor meget affald der forventes tilbagetaget på årsbasis […].« I artikel 10 fastlægges det, at en producent, der vælger at indføre et retursystem, tydeligt skal angive dette på emballagen, og at en producent, der selv organiserer indsamlingssteder for emballagen, skal lade kontrolvilkårene for systemet godkende af de kompetente myndigheder. Dekretets artikel 10 blev ændret den 21. december 1999 således, at der ikke mere stilles krav om angivelse på emballagen om indførelsen af et individuelt system.

(6) Det fremgår af dekretets artikel 6, at en organisation af de kompetente ministre (under miljøministeriets tilsyn) kan godkendes til denne aktivitet for et tidsrum på højst seks år. Organisationen indgår så aftaler med producenter og indsamlings-/genbrugsvirksomheder og lokale myndigheder. Ansøgningen om godkendelse skal ledsages af aftalebetingelserne med angivelse af producenternes finansielle bidrag, på grundlag af hvilke organisationen med en positiv eller neutral kostpris kan videresælge de emballager, der frasorteres i materialeleddet. I aftalebetingelserne skal også indgå beregningsgrundlaget for den godkendte organisations refundering af de lokale myndigheders eventuelle meromkostninger som følge af deres sortering af affaldet.

(7) I henhold til dekretets artikel 8 skal den godkendte organisation årligt aflægge en aktivitetsberetning for nærmere bestemte offentlige myndigheder med angivelse af de opnåede resultater for genindvinding og genanvendelse af emballageaffald.

(8) Med ministeriel bekendtgørelse af 23. juli 1992 om den af dekretet omfattede godkendelsesprocedure oprettedes et rådgivende godkendelsesudvalg bestående af 33 medlemmer, heraf fem repræsentanter for staten, seks for de lokale myndigheder, syv for repræsentative erhvervssammenslutninger for producenter af de indpakkede varer, fem for repræsentative erhvervssammenslutninger for producenter af emballagematerialer og emballage, to for repræsentative erhvervssammenslutninger for detailhandelen, to for repræsentative erhvervssammenslutninger for renovations- og genbrugsvirksomheder, tre for miljøbeskyttelsesorganisationerne og tre for forbrugersammenslutningerne. Udvalget skal navnlig udtale sig om godkendelsesansøgningerne og meddeles også de godkendte organisationers årlige beretninger.

(9) Når en organisation forelægger systemets aftalebetingelser for de kompetente ministres godkendelse, kontrollerer de offentlige myndigheder overholdelse af en række forudbestemte generelle kriterier og kan desuden opstille yderligere betingelser i forhold til godkendelsesansøgningen eller vælge ikke at følge forslagene i ansøgningen.

(10) Det fremgår i øvrigt, at i Frankrig fastsættes prislisterne såvel i forudgående led (dvs. bidragene for de producenter, der tilslutter sig systemerne for selektiv indsamling og genanvendelse af husholdningernes emballageaffald) som i efterfølgende led (dvs. støttebeløbene til de lokale myndigheder) på ensartet vis af de offentlige myndigheder for organisationer, der er godkendt til samme formål. Faktisk er det seneste forslag til ændring af prislisterne for hver af organisationerne udarbejdet på grundlag af en uafhængig undersøgelse (foretaget af analyseinstituttet SOFRES) af omkostningerne ved selektiv indsamling af husholdningsaffald og af forvaltningen af systemet. Til de omkostninger, der således anslås pr. materiale, men uden differentiering af de enkelte lokale myndigheder, skal lægges organisationens strukturelle udgifter. I henhold til de franske myndigheder vil forskellige prislister i det efterfølgende led foranledige, at de lokale myndigheder anvender den højeste prisliste, hvilket kan fremme en forhøjelse af prislisten for det forudgående led og dermed forbrugerpriserne. Omvendt vil forskellige prislister i det efterfølgende led foranledige, at producenterne tilslutter sig den organisation, hvis prisliste er lavest. Differentiering af prislisterne vil således i henhold til de franske myndigheder være skadelig for systemernes økonomiske rentabilitet, resultater og varighed. De bekræfter, at opretholdelsen af to eller flere godkendte organisationer med samme aktivitetsområde således fører til ensartede prislister, hvilket ikke udelukker differentiering, navnlig af kvaliteten af ydelserne og den service, som de lokale myndigheder får, og ansporingen til at foreslå mere effektive metoder eller nyskabende løsninger ved genforhandlingen af godkendelser.

C. **DEN ANMELDENDE PART OG DENNES AKTIVITETER**

(11) Eco-Emballages er et privatretligt aktieselskab stiftet i 1992 med hovedsæde i Levallois-Perret i Frankrig. Aktionærkredsen består af et finansieringsselskab oprettet til formålet, nemlig Compagnie pour le financement d'Eco-Emballages, i kort form benævnt »Ecopar«, og dette selskab består af producenterne og deres erhvervssammenslutninger (70 % af kapitalen), de fem materialeindustrier, dvs. stål, aluminium, papir/pap/karton, plast og glas (hver 4 % af kapitalen), virksomheder i distributionsleddet og deres erhvervssammenslutninger samt virksomhedens bestyrelsesmedlemmer som fastlagt i vedtægterne.

(12) Selskabet er godkendt af de kompetente ministre til at behandle affald, der stammer fra bortkastning af brugt emballage hidrørende fra de producenter eller importører af de i husholdningerne forbrugte eller anvendte emballager, som selskabet har indgået aftaler med. Den første aftale blev indgået den 12. november 1992 for en periode på seks år fra og med den 1. januar 1993. Godkendelsen blev forlænget den 30. august 1996 for en periode på seks år fra og med den 1. juli 1996, og igen den 11. juni 1999 for en periode på seks år fra og med den 1. januar 1999.

(13) Eco-Emballages har indgået og indgår aftaler med:

— selskabet Pro Europe om udnyttelse af symbolet og mærket »det grønne punkt« (i det følgende benævnt »det grønne punkt«)

— »producenter«, som ikke selv ønsker at medvirke til emballageaffaldets bortskaffelse. En producent, der tilslutter sig Eco-Emballages, opfylder hermed sine forpligtelser i henhold til dekretet. Eco-Emballages finansieres gennem de bidrag, der indbetales af de deltagende producenter

— »lokale myndigheder«, dvs. kommuner eller kommunesammenslutninger, som i henhold til fransk lov er forpligtet til at forestå bortskaffelsen af husholdningsaffald generelt. Indsamlingen af affald forestås således af de lokale myndigheder, alene eller bistået af en underleverandør. Når de indgår aftaler med Eco-Emballages, får de økonomisk støtte fra Eco-Emballages til dette arbejde

— de forskellige produktindustrier, kaldet »industrien«, som forpligter sig til at genanvende de indsamlede råvarer. De sorterede husholdningsemballager afleveres således retur til tilbagetagelsesvirksomhederne for at blive genanvendt. Eco-Emballages modtager regelmæssige rapporter fra myndighederne om, hvorvidt denne genanvendelse faktisk har fundet sted.

Eco-Emballages har endvidere udformet en standardmodel for »operationelle aftaler om tilbagetagelse«, som de pågældende tilbagetagelsesvirksomheder og de lokale myndigheder kan indgå med hinanden, samt en standardmodel for aftaler for »forskning og udvikling«.

(14) Selskabet havde i 1997 en nettoomsætning på 565,6 mio. FRF (svarende til producenternes bidrag), og det samlede driftsresultat efter regulering af tidligere for store hensættelser beløb sig til 1,463 mia. FRF. Nettoomsætningen var i 1998 504,5 mio. FRF og det samlede driftsresultat 790,5 mio. FRF. I 1999 var de tilsvarende tal 600 mio. FRF og 1,042 mia. FRF. Omsætningen for år 2000 var på 1,12 mia. FRF.

D. **DE ANMELDTE AFTALER**

(15) Anmeldelsen vedrører Eco-Emballages' vedtægter, aftalen om udnyttelse af »det grønne punkt«, standardaftalerne for producenter, for lokale myndigheder, for industrierne og for den operationelle tilbagetagelse (bilag til industriaftalerne) samt standardaftalen for forskning og udvikling.

(16) Eco-Emballages har i løbet af proceduren ajourført nogle af de anmeldte aftaler eller erstattet dem med nye. Kommissionens beslutning vedrører efter aftale med den anmeldende part de anmeldte aftaler i den formulering, der er gældende i dag.

1. **Vedtægterne**

(17) Eco-Emballages har i henhold til vedtægterne navnlig til formål at organisere systemer til bortskaffelse af affald og genindvinding af materialer, herunder især emballage fra virksomheder, der er omfattet af forpligtelserne indeholdt i ovennævnte lov nr. 75-633, og de ministerielle bekendtgørelser i tilknytning til denne lov.

2. **Aftale om udnyttelse af »det grønne punkt«**

(18) »Det grønne punkt« anvendes i Eco-Emballages' system til identificering af de tilsluttede producenters produkter som krævet i dekretet.

(19) Siden den 10. december 1996 er det i kraft af Eco-Emballages' aftale med Packaging Recovery Organisation Europe eller Pro Europe SPRL (i det følgende benævnt »Pro Europe«), at virksomheden har fået eksklusiv hovedlicens for udnyttelsen af »det grønne punkt« på det franske område og for udstedelsen af underlicenser til de tilsluttede virksomheder ([1]). Eco-Emballages er i øvrigt forpligtet til at oplyse sine medlemmer om, at »det grønne punkt« kun kan anvendes uden for Frankrig med tilladelse fra den kompetente part.

(20) Siden den 4. december 1998, som følge af en tredje suppleringsaftale indgået med Pro Europe, er Eco-Emballages forpligtet til ligeledes at udstede underlicenser til »systems active regionally and/or for specific materials« (regionale systemer og/eller systemer for specialmaterialer) i Frankrig, for så vidt som disse overholder betingelserne for indsamling og genanvendelse af emballageaffald indeholdt i ovennævnte direktiv 94/62/EF og visse andre allerede fastlagte vilkår. Eco-Emballages har udstedt en ikke-eksklusiv underlicens til selskabet Adelphe SA (i det følgende benævnt »Adelphe«) for udnyttelsen af »det grønne punkt« på fransk område indtil den 31. december 2002. Adelphe betaler Eco-Emballages et beløb svarende til sin andel af licensafgifterne til Pro Europe.

([1]) Tidligere var det i kraft af en aftale med Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (DSD), at Eco-Emballages havde denne licens.

3. **Producentaftalerne**

(21) Med producenterne indgår Eco-Emballages enten en standardtilslutningsaftale eller en forenklet aftale, som især er udformet for mindre bidragsydere, der enten tilslutter sig enkeltvis eller grupperet i fællesorganisationer eller industriforbund, og hvis årlige omsætning efter skat for de emballerede varer, der sælges til husholdninger på fransk område, ikke overstiger 2 mio. FRF.

(22) Producenten får ret til at mærke sine emballager med »det grønne punkt« — egentlig er han forpligtet til det, da de produkter, der er omfattet af systemet, i henhold til aftalen skal mærkes således. I henhold til standardaftalens artikel 3, stk. 1, gælder denne brugsret samtlige produkter, som producenten fremstiller, importerer, sælger og/eller markedsfører. Til gengæld for bidragsbetalingen frigør Eco-Emballages producenten for dennes forpligtelser med hensyn til bortskaffelse, sortering og genanvendelse af emballageaffald.

(23) Producenten skal efterfølgende udfylde en række angivelser, som danner grundlag for udregningen af hans bidrag. Heri angives samtlige emballager mærket med »det grønne punkt« og solgt af producenten selv i Frankrig.

(24) Bidragsbeløbet fastlægges efter en prisliste. Siden januar 1999 består priserne nu af et fast beløb for emballagen og et bidrag udregnet efter vægt for det enkelte materiale. I vægtbidraget for materiale er der taget højde for de omkostninger, der er forbundet med de enkelte materialer, og en del af de uspecificerede udgifter.

(25) Det er fastlagt i aftalen, at prislisten justeres i løbet af gyldighedsperioden. Eco-Emballages kan højst justere bidraget en gang årligt og kun efter godkendelse fra prislisteudvalget (hvis medlemmer vælges blandt aktionærerne) og prisforvaltningsudvalget (bestående af repræsentanter for producenterne, industrierne og Eco-Emballages), oprettet i forbindelse med godkendelsen. Prisjusteringsforslag forelægges dernæst for Eco-Emballages' bestyrelse og også for de offentlige myndigheders godkendelse. I henhold til godkendelsesbetingelserne fra 1996 og 1999 skal der være en sammenhæng mellem prisjusteringerne og omfanget af den godkendte virksomheds virke for de lokale myndigheder og evalueringen af de omkostninger, der medgår til de enkelte materialer, som fastsat inden for rammerne af dekretets artikel 6, under hensyntagen til såvel økonomiske, tekniske som miljømæssige vilkår, og under ihukommelse af, at sigtet er at fremme en reduktion af mængderne (vægt og antal) ved kilden. Prislisten må ikke »medvirke til ulovlig diskriminering mellem emballagematerialer«. De indtægter, der genereres med denne prisliste, skal medvirke til at sikre økonomisk og finansiel balance i systemet, uden at der skabes driftsoverskud ved regnskabernes afslutning. Al økonomisk støtte til de enkelte materialer, herunder andelen af de uspecificerede udgifter, skal dækkes af de indkomne bidrag for samme materiale. De indtægter, der genereres med denne prisliste, skal endvidere sikre en stærk udbygning af indsamlingerne uden øvre grænse og med mærkbar virkning for producenterne på mellemlang sigt.

(26) I de aftalebetingelser, som Eco-Emballages indsendte ved ansøgningen om godkendelse i 1999, og som nu er knyttet som bilag til godkendelsen, er endvidere opstillet følgende »principper«: »Prislisten for producenter er den samme for alle godkendte selskaber: priserne beregnes i forhold til selskabernes samlede bidragsgrundlag. Der kan forekomme økonomiske overførsler mellem godkendte selskaber under hensyntagen til særlige materialemæssige forhold for deres bidragsgrundlag. Sådanne økonomiske overførsler indgår i de godkendte selskabers estimerede aktivitetsplaner med henblik på ved hvert regnskabsårs afslutning at nå en balance (nulsaldo) for de pågældende overførsler« ([1]).

(27) I den oprindeligt anmeldte standardaftale løb tilslutningsaftalerne over tre år med automatisk forlængelse for et år ad gangen, hvis ikke aftalen var blevet opsagt seks måneder før udløbet af en automatisk forlænget årlig periode. Ca. 75 % af de aftaler, der var gældende ved udgangen af 1998, var af denne type, svarende til ca. 94 % af bidragene. Under den fornyede godkendelse fra 1996 er gyldighedsperioden forlænget til seks år, som automatisk forlænges med en treårig periode. Standardaftalens artikel 13 gør det muligt at opsige aftalen tidligere i tilfælde af misligholdelse fra en af parternes side.

(28) Versionen fra juli 2000 indeholder i øvrigt en bestemmelse om, at der anvendes morarenter — den lovbestemte rente forhøjet med to procentpoint — for forsinkede bidragsindbetalinger for alle, der har tilsluttet sig systemet efter den 31. december 1993, med det formål »ikke at forskelsbehandle de tilsluttede«.

(29) Endelig indeholder producentaftalen en bestemmelse om, at Eco-Emballages garanterer fuldstændig fortrolighed for samtlige de økonomiske eller salgsmæssige oplysninger, som producenterne måtte meddele Eco-Emballages, eller som virksomheden måtte få kendskab til i forbindelse med aftalens gennemførelse.

([1]) I henhold til Eco-Emballages finder disse overførsler ikke mere sted. Dem, der måtte have fundet sted, udgjorde en modydelse for en præsteret ydelse. En mindre del af Adelphes forpligtelser vedrørende andre materialer end glas blev tidligere overladt til Eco-Emballages med deraf følgende økonomisk kompensation.

4. **Aftalerne med de lokale myndigheder**

(30) De midler, som producenterne indbetaler som bidrag, fordeles på ny til de lokale myndigheder gennem flere forskellige former for aftaler. Eco-Emballages indgik før i tiden »aftaler om et enkelt materiale«, »formidlingsaftaler« og »pilotprojektaftaler«, men indgår nu kun »aftaler om et varigt program« med det formål at indføre indsamling af flere materialer. I henhold til standardaftalen er formålet med aftalen at »regulere forbindelserne mellem Eco-Emballages og myndigheden, som forpligter sig til at udvikle et projekt for selektiv indsamling af de fem materialer«.

(31) Eco-Emballages skal i henhold til godkendelsen indgå aftale med samtlige lokale myndigheder, der anmoder herom, for indtil en mængde, der svarer til den emballagemængde, som Eco-Emballages har indgået producentaftaler for. Aftalen overholder bestemmelserne i den generelle lovgivning for lokale myndigheder (love) og kommuneloven (administrative bestemmelser).

(32) Aftalen om et varigt program som udformet den 8. juli 1994 indgås for en periode på seks år. I henhold til aftalens artikel 12 skal Eco-Emballages, hver gang virksomhedens godkendelse fornyes, tilbyde de lokale myndigheder en automatisk fornyelse for en periode, der aftales mellem parterne, men som ikke skal overskride gyldigheden af den fornyede godkendelse. I henhold til Eco-Emballages er varigheden på seks år i overensstemmelse med de lokale myndigheders ønsker, idet sidstnævnte i betragtning af de store investeringer ønsker en vis varighed i forholdet. Aftalen kan i henhold til artikel 14 opsiges i tilfælde af misligholdelse fra en af parternes side.

(33) Under en aftale om et varigt program garanterer Eco-Emballages over for de lokale myndigheder tilbagetagelsen af indsamlet og sorteret husholdningsaffald af den nødvendige kvalitet (opfyldelse af tekniske mindsteforskrifter, i det følgende benævnt »TMF«), så det kan genanvendes. De lokale myndigheder kan frit vælge ikke at bruge denne garanti for visse eller samtlige metaller.

(34) Når den lokale myndighed vælger at bruge tilbagetagelsesgarantien, er det fastlagt i aftalen, at den lokale myndighed for hele aftalens varighed skal levere samtlige indsamlede og sorterede tons af et givent materiale efter TMF til de udpegede tilbagetagelsesvirksomheder. I henhold til Eco-Emballages blev dette krav indført for at kunne foretage beregningen af støtten og efterprøve, om al emballagen faktisk bliver genanvendt.

(35) Hvis den lokale myndighed imidlertid i løbet af aftalens løbetid finder en ny og innoverende form for genanvendelse, er der mulighed for at fravige princippet om, at den udpegede tilbagetagelsesvirksomhed skal anvendes. Denne fravigelse kan kun forekomme med godkendelse fra den industri, der normalt forestår genanvendelsen.

(36) Når den lokale myndighed ikke vælger at bruge tilbagetagelsesgarantien for et eller flere materialer, er det i aftalen fastlagt, at den skal sikre sig, at de tilbagetagelsesvirksomheder, som den anvender, faktisk tilbagetager samtlige mængder sorteret efter TMF og forestår materialegenbruget af disse mængder ved brug af teknologiske metoder, der muliggør en egentlig genanvendelse, og at disse på kvartalsbasis redegør herfor over for myndigheden og Eco-Emballages. Navnene på de enkelte tilbagetagelsesvirksomheder, som den lokale myndighed vælger, skal anføres i aftalen om et varigt program.

(37) Inden for rammerne af en aftale om et varigt program og i henhold til betingelserne for den seneste godkendelse skal Eco-Emballages betale følgende støttebidrag til myndighederne, uanset om disse anvender tilbagetagelsesgarantien eller ej:

— et støttebeløb pr. ton af det enkelte materiale sorteret efter TMF

— et støttebeløb til energimæssig genanvendelse

— et støttebeløb til lokale oplysningstiltag

— midlertidige støttebeløb for særlige forhold: opstart, højhuse, spredt bebyggelse i landområder, beskæftigelse af unge i oplysningen om sorteringen osv.

— støtte til containere i tilfælde af centrale steder for indsamling af glas.

(38) I beregningen af støttebeløbet anvendes den af de offentlige myndigheder godkendte prisliste, og dette indgår i aftalen. Den tager højde for den faktiske befolkning, der er omfattet af den selektive indsamling.

(39) Den mindstetilbagetagelsespris, som den udpegede tilbagetagelsesvirksomhed skal betale til de lokale myndigheder, er fastlagt i aftalen om et varigt program. Såvel under Eco-Emballages' oprindelige godkendelse som under de efterfølgende fornyelser er denne pris med enkelte forbehold positiv for stål, aluminium og glas, hvorimod den for pap/papir/karton og plast er fastsat til nul.

(40) Hvis den lokale myndighed vælger ikke at anvende tilbagetagelsesgarantien og indgår aftale med en tilbagetagelsesvirksomhed efter eget valg, skal den lokale myndighed som fastsat i Eco-Emballages' godkendelsesansøgning fra 1996 sælge produkterne til markedsprisen.

5. **Industriaftaler og operationelle aftaler om tilbagetagelse**

(41) Industriaftalerne (eller tilbagetagelsesaftalerne) regulerer forholdet mellem Eco-Emballages og de industrivirksomheder, der påtager sig forpligtelsen til at tilbagetage og genanvende de indsamlede materialer, for så vidt som emballagerne overholder TMF. Der er tale om fem industrier, nemlig:

— stål: oprindeligt Sollac SA, hvis rettigheder og forpligtelser siden hen i 2000 blev overført til Usinor-Packaging SA

— aluminium: France Aluminium Recyclage SA

— pap/papir/karton: Revipac

— plast: Valorplast SA, og

— glas: Chambre syndicale des verreries mécaniques de France (CSVMF).

(42) Eco-Emballages indgår ikke sideløbende aftaler med flere virksomheder eller organisationer for et og samme materiale.

(43) Efter at være blevet fornyet udløber aftalerne enten den 30. juni 2004 (stål) eller den 31. december 2004 (aluminium, pap/papir/karton, plast og glas). En eventuel beslutning om at videreføre aftalerne efter disse datoer vil under alle omstændigheder senest blive truffet tre måneder før udløbsdatoen.

(44) Tilbagetagelsesaftalerne indeholder som bilag en forvaltningsaftale. Heri fastlægges kompetenceområde, organisation og funktion for de to udvalg, som nedsættes i fællesskab af den pågældende industri og Eco-Emballages, samt opstilling af materialeregnskabet, som er den andel af Eco-Emballages' nettoindtjening, der tildeles det enkelte materiale. En korrektionsmetode med brug af en korrektionskoefficient gør det muligt at tage højde for navnlig uspecificerede udgifter, heterogene resultater og de forskellige genanvendelsesprocenter for det enkelte materiale.

(45) Den egentlige tilbagetagelse inden for rammerne af en tilbagetagelsesgaranti udføres ikke af disse industrier, men af virksomheder, der udpeges af de enkelte industrier, og betegnes »udpegede tilbagetagelsesvirksomheder«. Eco-Emballages erklærer ikke at have nogen indflydelse på valget af udpegede tilbagetagelsesvirksomheder. De aftaler, der indgås mellem de udpegede tilbagetagelsesvirksomheder og de lokale myndigheder, de såkaldte »operationelle aftaler om tilbagetagelse«, følger dog en standard, »for ikke at udvande den garanti, som industrierne giver«. Standardmodellen for hver af disse aftaler, bortset fra plast, er således udarbejdet af Eco-Emballages.

(46) De forskellige tilbagetagelsesaftaler skal indeholde bestemmelser om, at hvis der er tale om en tilbagetagelsesgaranti, giver den lokale myndighed eneret til tilbagetagelse til industrien eller tilbagetagelsesvirksomheden for samtlige tons sorteret materiale på sit område og dette for hele løbetiden af aftalen indgået mellem Eco-Emballages og den pågældende lokale myndighed.

6. **Aftaler om forskning og udvikling**

(47) Eco-Emballages' deltagelse i forsknings- og udviklingsarbejdet er hovedsagelig af økonomisk karakter. Til gengæld forpligter medkontrahenten sig til at bringe den pågældende proces i industriel anvendelse eller give Eco-Emballages mulighed for at gøre det. Aftalerne regulerer spørgsmål om industriel ejendomsret.

E. **RELEVANTE OG BERØRTE MARKEDER**

(48) Kommissionen har kortlagt tre relevante eller berørte markeder. Eco-Emballages opererer først og fremmest på markedet for tjenesteydelser over for producenterne ved at overtage deres forpligtelser til at bidrage til eller sørge for bortskaffelsen af husholdningernes emballageaffald. Dette marked kan betegnes »markedet for kollektive systemer for overtagelse af forpligtelsen til tilbagetagelse og genanvendelse af emballager brugt i husholdningerne« eller blot »tilslutningsmarkedet«. Der kan også anlægges den betragtning, at individuelle systemer er en del af samme marked som de kollektive systemer, dvs. systemerne for tilbagetagelse og genanvendelse af emballager brugt i husholdningerne, men dette ændrer ikke noget i følgende analyse.

(49) Et andet berørt marked er de lokale myndigheders selektive indsamling og sortering af husholdningsemballager, uanset materiale (»markedet for selektiv indsamling«). På dette marked tilbyder de godkendte organisationer deres støtte til de lokale myndigheder og kræver til gengæld indsamlings- og sorteringsydelser, eller omvendt tilbyder de lokale myndigheder deres bidrag til indførelsen af Eco-Emballages' system og kræver til gengæld finansiel støtte.

(50) Det tredje berørte marked er markedet for genanvendelse af materialerne hos tilbagetagelsesvirksomhederne og industrien (»markedet for genanvendelse«).

(51) En nærmere afgrænsning af de pågældende tjenestemarkeder er i nærværende sag ikke nødvendigt, da aftalerne ikke giver anledning til konkurrencemæssig tvivl.

(52) Det geografiske marked er for de to første ovenfor beskrevne tjenestemarkeder det franske område. Eco-Emballages' godkendelse gælder hele dette område, og Eco-Emballages' drift gælder hele dette område. Rettighederne til »det grønne punkt« er ligeledes afgrænset til samme område. For så vidt angår det tredje tjenestemarked er det i nærværende sag ikke nødvendigt at foretage en nærmere afgrænsning, om det blot drejer sig om det franske område, eller om markedet omfatter nabolande eller andre nærtbeliggende lande.

(53) Disse afgrænsninger af de relevante produktmarkeder (tilslutningsmarkedet) og det geografiske marked (det pågældende nationale område) svarer således til de afgrænsninger, der blev fastlagt i Kommissionens beslutning af 20. april 2001 om det system, der er indført af selskabet Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (DSD).

F. **MARKEDSSTRUKTURERNE**

(54) Eco-Emballages' officielle mål for genanvendelse er i juni 2002 at nå op på en andel på 75 % af samtlige husholdningsemballager fra de tilsluttede producenter. For øjeblikket indsamles og genanvendes allerede mere end 60 %.

(55) Ved udgangen af 1997 havde Eco-Emballages indgået aftaler med 9 664 kommuner, samlet i 281 kommunesammenslutninger, ud af Frankrigs mere end 36 000 kommuner og mere end 2 000 kommunesammenslutninger. Ved udgangen af 1998 havde Eco-Emballages indgået aftaler med 533 kommunesammenslutninger, svarende til 13 862 kommuner, ved udgangen af 1999 med 19 487 kommuner og ved udgangen af 2000 med 1 114 kommunesammenslutninger, svarende til 24 013 kommuner.

(56) I 1997 var 9 135 producenter tilsluttet systemet, heraf mere end 700 uden for Frankrig. I 1998 var der i alt 9 311 tilsluttede. I 1999 var de tilsvarende tal 9 419 og i 2000 9 593.

(57) Producenter tilsluttet Eco-Emballages tegnede sig for 3,395 mio. tons af den samlede mængde husholdningsemballage på 4,845 mio. tons på det franske marked i 2000. Tallene fordeler sig på materialer som følger: 1,37 ud af 2,55 mio. tons glas, 0,79 ud af 0,9 mio. tons plast, 0,88 ud af 1,0 mio. tons pap/papir og 0,355 ud af 0,395 mio. tons metal bidrager til Eco-Emballages ([1]).

(58) For så vidt angår konkurrence fra andre kollektive systemer blev Adelphe den 5. februar 1993 godkendt til i første omgang at indsamle og genanvende emballager fra vin- og spiritussektoren. Adelphes godkendelse blev udvidet den 15. oktober 1996, således at selskabet kunne »indgå aftaler [med producenter], hvis hovedaktiviteter er inden for vin- og spiritussektoren, om genanvendelse af den husholdningsemballage, som er omfattet af aftalerne«. Dette selskab kunne således fremover behandle affald fra sådanne virksomheder, uanset materiale. Ved udgangen af 1997 var næsten 12 000 producenter tilsluttet Adelphe, heraf fire uden for Frankrig. Andelen af husholdningsemballage fra vin- og spiritussektoren, som i 1997 blev behandlet af Adelphe, var i henhold til virksomhedens egne oplysninger 88 %. Virksomhedens godkendelse blev den 28. februar 2000 forlænget for en periode på seks år fra og med 1. januar 1999, og Adelphe har siden samme dato kunnet indgå aftaler med virksomheder fra samtlige sektorer ligesom Eco-Emballages. For så vidt angår aftaler med de lokale myndigheder koncentrerer Adelphe sig for øjeblikket på departementer, der hovedsageligt består af landområder.

(59) Endvidere har sammenslutningen Cyclamed en godkendelse til et individuelt system inden for lægemiddelemballager, og supermarkedskæden E. Leclerc har indført et system for egne indkøbsposer. Disse individuelle systemer ventes dog ikke at nå samme indsamlings- og genanvendelsesniveau som de kollektive systemer.

G. **FORETAGNE ÆNDRINGER OG TILSAGN GIVET PÅ KOMMISSIONENS FORANLEDNING**

(60) Kommissionen meddelte den 18. januar 2000 Eco-Emballages, at den anså visse bestemmelser for at falde ind under EF-traktatens artikel 81, stk. 1, hvorfor de ikke i deres daværende formulering kunne omfattes af undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 81, stk. 3.

(61) Eco-Emballages foreslog den 28. februar 2000 at ændre disse bestemmelser for at imødekomme Kommissionens bemærkninger. Eco-Emballages har efterfølgende præciseret tilsagnets indhold og foreslået yderligere tilsagn. Eco-Emballages har faktisk ændret og/eller tilføjet følgende bestemmelser i de anmeldte aftaler og givet følgende tilsagn:

a) Selv om Eco-Emballages kan kræve, at hver enkelt tilsluttet producent opfylder sine forpligtelser i henhold til dekretet og dermed bidrager til eller sørger for bortskaffelse af alt sit emballageaffald, er det kun de produkter, som den tilsluttede producent angiver som sin emballage til Eco-Emballages, der indgår i systemet. Hver enkelt producent skal således kun angive til Eco-Emballages de emballageprodukter til brug i husholdninger, som der er indgået aftale med Eco-Emballages om. Producenten kan således indgå aftale med Eco-Emballages udelukkende for visse materialers vedkommende og for al eller en del af emballagen af disse materialer.

b) Eco-Emballages' system vedrører emballage til produkter, der er beregnet til det franske marked, hvorfor en producent, der (ved en fejltagelse) til Eco-Emballages har angivet emballage til eksporterede produkter, med behørig dokumentation vil kunne anmode Eco-Emballages om at korrigere sin situation.

c) Hver producent har fremover mulighed for at opsige sin aftale hvert år på undertegnelsesdatoen, når blot der overholdes en opsigelsesfrist på seks måneder.

([1]) Tallene for 1997 fordelte sig som følger: 1,24 ud af 2,3 mio. tons glas, 0,81 ud af 0,9 mio. tons plast, 0,89 ud af 1,0 mio. tons pap/papir og 0,36 ud af 0,4 mio. tons metal bidrog til Eco-Emballages.

d) Selv om Eco-Emballages kan kræve, at hver enkelt lokal myndighed indsamler og sorterer de fem materialer, kan den lokale myndighed indgå aftale med Eco-Emballages for et eller flere materialer og med en anden organisation for de øvrige materialer.

e) Hver enkelt lokal myndighed kan til hver en tid ensidigt opsige sin aftale uden at skulle betale nogen erstatning. På den lokale myndigheds anmodning skal Eco-Emballages i så tilfælde tilvejebringe samtlige nødvendige oplysninger vedrørende sit tilbud, så den lokale myndighed sættes i stand til at sammenligne tilbud fra forskellige organisationer for de enkelte materialer

f) Samtlige operationelle tilbagetagelsesaftaler mellem lokale myndigheder og de udpegede tilbagetagelsesvirksomheder kan ændres uden Eco-Emballages' samtykke.

g) For så vidt angår systemernes anvendelse af »det grønne punkt« i henhold til den tredje suppleringsaftale med Pro Europe (se betragtning 20 i nærværende beslutning) anser Eco-Emballages sig for at have en forpligtelse til i givet fald at udstede en underlicens til ethvert konkurrerende system, idet underlicensen får samme geografiske og materielle dækning som Eco-Emballages' hovedlicens.

h) Rammeaftalen mellem Eco-Emballages og Adelphe blev ændret den 16. februar 2001, således at ingen af parterne kan kræve den andens medlemsliste udleveret, men kan anmode om en bekræftelse inden otte dage af, hvorvidt en person, der mærker sine produkter med »det grønne punkt«, er tilsluttet eller ej.

i) Eco-Emballages modtager aldrig beløb fra producenterne, som ikke udgør en modydelse for Eco-Emballages' overtagelse af deres forpligtelse i henhold til dekretet.

j) I tilfælde af et blandet system (producenten tilslutter sig Eco-Emballages for en del af sine emballager, og for de resterende findes der et af de offentlige myndigheder godkendt individuelt system, som producenten tilslutter sig eller selv indfører) kan producenten, hvis de fleste emballager er under Eco-Emballages' system, mærke alle sine emballager med »det grønne punkt«, også sådanne, som måtte være omfattet af det individuelle system. Producenten skal på Eco-Emballages' anmodning og altså ikke systematisk tilvejebringe en revisionspåtegning for den mængde emballage, der er omfattet af det individuelle system. Hvis de fleste emballager til gengæld er omfattet af det individuelle system, skal producenten i princippet begrænse mærkningen med »det grønne punkt« til højst den mængde, der er omfattet af Eco-Emballages' system, med undtagelse af tilfælde, hvor dette skønnes utilstrækkeligt og irrationelt. I sidstnævnte tilfælde, og så længe producenten kan påvise, at det individuelle system når til samme genbrugs- og genanvendelsesniveauer, som de franske myndigheder kræver af de franske kollektive systemer, og han på Eco-Emballages' anmodning og altså ikke systematisk kan tilvejebringe en revisionspåtegning for den mængde emballage, der er omfattet af det individuelle system, kan producenten mærke samtlige sine husholdningsemballager med »det grønne punkt«.

k) I tilfælde, hvor producenten i Frankrig er godkendt til at indføre et individuelt system for samtlige sine emballager, og hvis de samme typer emballage indgår i et indsamlings- og genanvendelsessystem med brug af »det grønne punkt« i et andet EØS-land, og på betingelse af, at han kan bevise, at det individuelle system når til samme genbrugs- og genanvendelsesniveauer, som de franske myndigheder kræver af de franske kollektive systemer, skal Eco-Emballages tilbyde producenten en aftale, hvorefter han får tilladelse til på det franske område at afsætte emballager mærket med »det grønne punkt«. Producenten skal dog på emballagen i nærheden af »det grønne punkt« med en meddelelse eller anden angivelse gøre det klart for den franske forbruger, at emballagen ikke bidrager til et fransk kollektivt system. Hvis parterne ikke kan nå til enighed om en sådan meddelelse inden for en frist på tre måneder, udpeger retsformanden for den franske kompetente handelsret efter anmodning af den part, der først tager initiativ hertil, en ekspert efter proceduren for foreløbige afgørelser på grundlag af sagkyndiges erklæringer.

l) Bestemmelsen om morarenter for forsinket tilslutning er blevet præciseret, således at renterne forfalder fra og med den 31. december 1993, eller fra den senere dato, hvor den af dekretet omfattede aktivitet er påbegyndt, hvis de pågældende produkter ikke har været omfattet hverken af en tilslutning til et andet genanvendelsessystem eller søgsmål for ikke-overensstemmelse med dekretet af 1. april 1992.

(62) Den nye version af producentaftalen (betragtning 61, litra a), b) og c) i nærværende beslutning) har været gældende siden den 21. juni 2000. Vedrørende den nye version af aftalen om et varigt program for lokale myndigheder (betragtning 61, litra d) og e)) har Eco-Emballages meddelt Kommissionen, at den franske borgmesterforening har godkendt denne den 12. juli 2000, at tillæggene til de allerede indgåede aftaler er blevet fremsendt til de pågældende lokale myndigheder, og at de nye aftaler, der er undertegnet siden, ligeledes indeholder disse bestemmelser. For så vidt angår ændringen omhandlet i betragtning 61, litra f), har Eco-Emballages bekræftet dette over for Kommissionen i brev af 7. juli 2000. For så vidt angår tilsagnet i betragtning 61, litra g), følger dette af Eco-Emballages' fortolkning af sin aftale med Pro Europe fra 4. december 1998. Ændringen i betragtning 61, litra h), er gældende siden den 16. februar 2001. Tilsagnene i betragtning 61, litra i), j), k) og l), blev givet den 14. marts 2001.

H. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE TREDJEPARTER**

(63) Der er ikke modtaget nogen formelle klager i forbindelse med det anmeldte system.

(64) Efter offentliggørelsen af meddelelsen efter artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 har Kommissionen modtaget bemærkninger fra to interesserede tredjeparter. Disse bemærkninger vedrører navnlig betingelserne for underlicens til et konkurrerende systems anvendelse af »det grønne punkt«, rækkevidden af producentaftalerne og prislisterne for producentbidragene samt Eco-Emballages' anmodning om, at Kommissionens beslutning skal have tilbagevirkende kraft.

(65) Efter en grundig undersøgelse af bemærkningerne mener Kommissionen af følgende årsager ikke, at der er grund til at ændre sin foreløbige positive stillingtagen.

(66) For det første skal det som allerede nævnt præciseres, at undersøgelsen af betingelserne for udstedelse af underlicenser har ført til en ændring, hvorefter Eco-Emballages ikke længere vil kunne kræve licenshavers liste over tilsluttede producenter udleveret.

(67) For så vidt angår selve eksistensen af en hovedlicens pr. land og underlicenser kan Kommissionen ikke i denne beslutning udtale sig herom, idet den er genstand for en særskilt undersøgelse. Det skal derfor præciseres, at nærværende beslutning ikke på nogen måde indeholder nogen hverken positiv eller negativ vurdering af de principper, der gælder for licenser udstedt af Pro Europe.

(68) For det andet anerkender Kommissionen, at prislisten for producenter beregnes under hensyntagen til »forureneren betaler«-princippet. Den uafhængige undersøgelse, der er nævnt under betragtning 10, har ført til en ajourføring af omkostningerne pr. materiale i forhold til de forskellige indsamlingsmetoder (frivillig aflevering, dørindsamling) og i forhold til de lokale forhold for indsamlingen (landområder, mindre tæt bebyggede områder, bymæssig bebyggelse eller andet). Dette vægtede gennemsnit danner grundlaget for bidraget for hvert materiale, idet de lokale myndigheder i henhold til dekretet refunderes de meromkostninger, som de måtte have som følge af affaldssorteringen. Det vil være overdrevent at kræve en større differentiering, f.eks. inden for hver materialetype. Plastmateriale er det eneste, der kan opdeles i forskellige typer, og det er usandsynligt, at forbrugeren kan kende forskel. Endvidere kendes de to ovennævnte parametre ikke på tidspunktet for det emballerede produkts markedsføring. Det faktum, at prislisten består af et fast beløb for emballagen, for at hindre en mangfoldighed af små emballager, og et bidrag udregnet efter vægt for det enkelte materiale, tilskynder producenten til at reducere emballagen ved kilden, og jo mindre han emballerer, jo mindre bliver hans finansielle bidrag.

(69) For det tredje taler det faktum, at de offentlige myndigheder godkender identiske prislister for systemer med samme formål, for, at der er tale om statslig regulering og ikke et kartel ([1]). Denne situation følger af de offentlige myndigheders ønske om at garantere varigheden af den selektive indsamling og genanvendelse af husholdningsemballage på det franske marked. I henhold til de franske myndigheder ville en differentiering mellem de godkendte virksomheder af støttebeløbenes størrelse til de lokale myndigheder sandsynligvis føre til en stigende tendens. Indførelsen af en og samme liste for støttebeløb til de lokale myndigheder var begrundet i ønsket om at begrænse dette fænomen, som også ville kunne føre til øgede udgifter for myndighederne. De franske myndigheder har også forklaret, at de iboende omkostninger ved selektiv indsamling og sortering af husholdningernes emballageaffald regelmæssigt analyseres af navnlig Agence de l'environnement et de la maítrise de l'énergie (ADEME), og at der i fastlæggelsen af priserne tages hensyn til disse analyser. Så længe de til den selektive indsamling og sortering knyttede meromkostninger, som de lokale myndigheder skal kompenseres for, fastlægges på nationalt plan efter indsamlingsmetode og ikke fra den ene lokale myndighed til den anden, vil det endvidere, i henhold til de franske myndigheder, være svært for de offentlige myndigheder at træffe andre forholdsregler. Endelig hører de offentlige myndigheder det rådgivende udvalg, der består af samtlige interesserede parter, herunder forbrugerne, før priserne fastsættes under hensyntagen til offentlighedens interesse.

I. EF-TRAKTATENS ARTIKEL 81, STK. 1, OG EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, STK. 1

a) Aftaler mellem virksomheder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater

(70) Aftalerne mellem Eco-Emballages og producenterne samt aftalerne mellem Eco-Emballages og produktindustrien er aftaler mellem virksomheder, idet alle disse juridiske eller fysiske personer udøver en erhvervsvirksomhed. Hvorvidt de aftaler, der indgås med de lokale myndigheder, udgør aftaler mellem virksomheder som omhandlet i EF-traktatens artikel 81, bør afgøres på grundlag af følgende elementer. Der må sondres mellem den situation, hvor staten optræder som udøver af offentlig myndighed, og den, hvor den udøver erhvervsmæssig virksomhed af industriel eller handelsmæssig art, hvorved der udbydes varer og tjenesteydelser på markedet ([2]). Da de lokale myndigheder indgår aftale med Eco-Emballages for at modtage finansiel støtte som modydelse for at indføre et system for selektiv kollektiv indsamling af husholdningsaffald og beviser for genanvendelsen heraf, og i øvrigt sælger det sorterede

([1]) Se desangående f.eks. EF-Domstolens dom af 1. oktober 1998, Autotrasporti Librandi, sag C-38/97, Sml. I, s. 5955, præmis 37.
([2]) Se desangående f.eks. Domstolens dom af 16. juni 1987, Kommissionen mod Italien, sag 118/85, Sml., s. 2599, præmis 7, og dom af 18. marts 1997, Diego Calì & Figli, sag C-343/95, Sml. I, s. 1547, præmis 16.

husholdningsaffald til tilbagetagelsesvirksomhederne, som tilvejebringer disse beviser for genanvendelse, drejer det sig i denne henseende om erhvervsmæssig virksomhed af industriel eller handelsmæssig art. Det faktum, at de lokale myndigheder forestår dette inden for rammerne af deres administrative forpligtelse til at bortskaffe husholdningsaffaldet, er ikke tilstrækkeligt til, at det drejer sig om udøvelse af offentlig myndighed. Aftalerne er derfor i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 86, stk. 2, underkastet Fællesskabets konkurrenceregler, i det omfang disse regler ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver af samfundsmæssig interesse, som det er at bortskaffe husholdningsaffald, og som er betroet til kommunerne og andre lokale myndigheder.

(71) En del tilsluttede er fra andre medlemsstater, hvorfor producentaftalen kan have virkning for samhandelen mellem medlemsstaterne. De øvrige aftaler følger efter for at fordele producentbidragene til myndighederne, og for at disse indsamler emballagen og lader den genanvende af tilbagetagelsesvirksomheder. De ændringer, der er foretaget vedrørende støttebeløbene til myndighederne, har også følgevirkninger for producentbidragene. Det følger heraf, at systemet udgør et hele, og at samtlige aftaler derfor har eller kan have betydelige virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne.

b) Vedtægterne

(72) Vedtægterne indeholder ingen eksklusivbestemmelser, der begrænser aktionærernes handlefrihed på de relevante markeder, og er derfor ikke i strid med EF-traktatens artikel 81.

c) Producentaftalernes varighed og rækkevidde

(73) Siden samtlige producenter nu har fået mulighed for årlig opsigelse, mener Kommissionen, at der for så vidt angår aftalernes varighed ikke er tale om nogen uberettiget begrænsning af producenternes valg- og handlefrihed, og endvidere har et konkurrerende system mulighed for at skaffe sig adgang til tilslutningsmarkedet, hvorfor der ikke er tale om udelukkelse.

(74) Da det nu udtrykkeligt er bekræftet [1], at en producent kan vælge at tilslutte sig et system for kun visse materialetyper eller for al eller en del af emballagen af det enkelte materiale, menes det ydermere, at samme argumentation som i betragtning 73 gælder aftalernes rækkevidde.

(75) For så vidt angår bestemmelsen i producentaftalerne om morarenter for forsinkede bidrag gældende for alle tilslutninger siden den 31. december 1993 vanskeliggør denne ikke adgangen til tilslutningsmarkedet for konkurrerende systemer og er heller ikke udtryk for klart misbrug.

d) Varighed og rækkevidde for aftalerne med de lokale myndigheder

(76) Da det nu udtrykkeligt er bekræftet [2], at de lokale myndigheder har mulighed for opsigelse til hver en tid, mener Kommissionen, at der for så vidt angår aftalernes varighed ikke er tale om nogen uberettiget begrænsning af de lokale myndigheders valg- og handlefrihed, og endvidere har et konkurrerende system mulighed for at skaffe sig adgang til markedet for selektiv indsamling, hvorfor der ikke er tale om udelukkelse.

(77) Da det nu udtrykkeligt er bekræftet [3], at de lokale myndigheder kan indgå aftale med Eco-Emballages for et eller flere materialer og med en anden organisation for de resterende, menes det ydermere, at samme argumentation som i betragtning 76 gælder aftalernes rækkevidde.

(78) De lokale myndigheders forpligtelse til at indgå aftale med Eco-Emballages for samtlige tons af et givent sorteret materiale udgør i nærværende tilfælde ikke en konkurrencebegrænsning som omhandlet i EF-traktatens artikel 81, stk. 1. Dette skyldes, at den lokale myndighed kan opsige sin aftale efter forgodtbefindende, hvorfor bestemmelsen ikke giver nogen enerettigheder, der mærkbart påvirker konkurrencevilkårene på markedet for selektiv indsamling.

e) Industriaftalernes varighed

(79) Disse aftaler har en varighed på seks år, og Eco-Emballages indgår kun en »industriaftale« pr. materiale. Eco-Emballages er forpligtet til over for de lokale myndigheder, der vælger en tilbagetagelsesgaranti, for hvert materiale at præsentere den pågældende industri som udpeget tilbagetagelsesvirksomhed. Denne enerettighed er ensidig, og industrierne kan arbejde med andre eventuelle systemer, uden at aftalen hindrer dem heri. For to (aluminium og stål) af de fem materialer findes der i øvrigt, så vidt vides, kun en fabrikant på det franske marked, hvorfor der ikke er nogen valgmulighed med

[1] I henhold til Eco-Emballages var dette allerede tilfældet forud for ændringen af den pågældende bestemmelse.

[2] I henhold til Eco-Emballages kan en lokal myndighed som offentlig person under alle omstændigheder opsige sine aftaler uanset tidspunkt som følge af et veletableret princip i fransk retspraksis.

[3] I henhold til Eco-Emballages, som har tilvejebragt en sådan kontrakt, var dette allerede tilfældet forud for ændringen af den pågældende bestemmelse.

hensyn til industri. Hvis de lokale myndigheder fravælger tilbagetagelsesgarantien, kan de frit vælge tilbagetagelsesvirksomhed, og enhver tilbagetagelsesvirksomhed kan således få adgang til markedet for genanvendelse af de materialer, der indsamles af de lokale myndigheder.

(80) Da Eco-Emballages ikke selv kan garantere tilbagetagelsen over for de lokale myndigheder, har Eco-Emballages brug for en aftale med en produktindustri for hvert materiale og for hele varigheden af sine forpligtelser. På baggrund af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, mener den, at adgangen til markedet for genanvendelse ikke er mærkbart begrænset som følge af aftalerne, da tilbagetagelsesgarantien er valgfri for myndighederne, og Eco-Emballages' system kun vedrører lidt mere end en tredjedel af emballageaffaldet på det franske marked (i 1997 5,4 mio. tons husholdningsemballageaffald ud af 13 mio. tons emballageaffald). Glas er det eneste materiale, som hovedsageligt kanaliseres gennem Eco-Emballages' eller Adelphes system, og da produktindustrien for dette materiale er en brancheforening, som havde indført ordningen, der dernæst blev overtaget af de kollektive systemer, er det ikke Eco-Emballages' system, der i mærkbar grad påvirker markedet for genanvendelse. Kommissionen mener på baggrund af de særlige forhold for det franske marked, at aftalernes varighed heller ikke udgør en konkurrencebegrænsning i strid med EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

f) Indblanding i aftalerne for markedet for genanvendelse

(81) De anmeldte aftaler indeholder bestemmelser om mindstetilbagetagelsesprisen, som tilbagetagelsesvirksomheden skal betale til de lokale myndigheder, og således et forhold, som Eco-Emballages ikke er part i. Denne mindstetilbagetagelsespris fastsættes i aftalerne mellem myndighederne og industrien for en periode på seks år. Det drejer sig imidlertid altid kun om en »mindstepris«, og den betalte pris afhænger af markedssituationen, men er dog altid en positiv pris eller en nulpris. Eco-Emballages deltager i prisfastsættelsen, da systemet er baseret på en omkostningsdeling mellem producenterne, myndighederne og industrierne, og Eco-Emballages agerer mellemled mellem disse parter. Eco-Emballages ville i øvrigt ikke kunne garantere denne pris over for de lokale myndigheder, hvis Eco-Emballages ikke selv deltog i fastsættelsen. Denne indblanding fra Eco-Emballages' side i industriernes betingelser for opkøb af det affald, der indsamles af de lokale myndigheder, har til formål at beskytte sidstnævnte over for markedsforværringer, som skulle tvinge dem til at betale for at genbruge deres emballageaffald, hvilket ville kunne afskrække dem fra at deltage i systemet. Tilstedeværelsen af denne mindstepris sætter de lokale myndigheder i stand til at deltage i systemet og lade deres sorterede tons affald genanvende. Den faktisk betalte pris kan altid overstige den fastsatte mindstepris. Eco-Emballages fordel er kun indirekte. Af disse årsager er tilstedeværelsen og følgerne af denne indblanding heller ikke i strid med EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

g) Udnyttelse af »det grønne punkt«

(82) I det omfang Eco-Emballages tillader andre kollektive systemer muligheden for at udnytte »det grønne punkt« i deres systemer, som Eco-Emballages har givet tilsagn om, mod deltagelse i de beløb, der kræves af Pro Europe, giver den aftale, der giver Eco-Emballages hovedlicens i Frankrig, ikke nogen uberettiget enerettighed og er ikke i strid med EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

(83) For så vidt angår producenternes ret og pligt til at mærke deres emballager med »det grønne punkt« skal det erindres, at Kommissionen med sin beslutning om DSD i en sag vedrørende Tyskland og inden for rammerne af en procedure efter EF-traktatens artikel 82 har fordømt praksis, hvor licensafgiften knyttes ikke til brugen af tjenesteydelsen, der frigør producenten fra sin tilbagetagelses- og genanvendelsespligt, men udelukkende til anvendelsen af »det grønne punkt« på emballagerne. På baggrund af tilsagnene om anvendelsen af »det grønne punkt« af de producenter, der sideløbende eller fuldstændigt deltager i et individuelt system eller i et andet kollektivt system, skaber producenternes betingelser ikke enerettigheder for Eco-Emballages til skade for nuværende eller mulige konkurrenter. De problemer, der førte til negativbeslutningen for misbrug af dominerende stilling i DSD's tilfælde, gør sig endvidere ikke gældende for øjeblikket på det franske marked.

(84) Endelig skal det erindres, at hvis et produkt mærket med »det grønne punkt« eksporteres, og der tilvejebringes hensigtsmæssig dokumentation herfor, kan Eco-Emballages ikke stille krav om noget bidrag for anvendelsen af »det grønne punkt« på emballagen. Ligeledes skal der ikke betales noget bidrag til Eco-Emballages, hvis et produkt mærket med »det grønne punkt« behandles i Frankrig af et konkurrerende system.

(85) På denne baggrund er aftalerne og de af Eco-Emballages indførte bestemmelser om anvendelsen af »det grønne punkt« ikke i strid med EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

h) Konklusion

(86) Det kan i betragtning af den argumentation, der er redegjort for ovenfor, og forudsat at de givne tilsagn overholdes, konkluderes, at indførelsen og driften af Eco-Emballages' system som formuleret i de tekster og aftaler, der gælder i dag, ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 81, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

På baggrund af de elementer, som Kommissionen har kendskab til, og navnlig i betragtning af de tilsagn, der er opstillet i betragtning 61 i nærværende beslutning, konstaterer Kommissionen, at der ikke er anledning til at gribe ind efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, over for de anmeldte aftaler vedrørende et system for selektiv indsamling og genanvendelse af husholdningsemballageaffald indført af Eco-Emballages SA i den formulering, der er gældende for disse aftaler i dag.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

Eco-Emballages SA
44, avenue Georges Pompidou
F-92302 Levallois-Perret Cedex.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen